

Projekt: Duchaplný cestopis po stopách Jána Pavla II. našich regiónoch.

Projekt je spolufinancovaný Európskou úniou z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a štátnym rozpočtom v rámci Programu cezhraničnej spolupráce Poľsko – Slovenská republika 2007 – 2013

TVORÍME VLASTNÚ KNIHU TVOŘÍME VLASTNÉ VYDAVATELSTVÍ TVORZYM WŁASNE WYDAWNICTWO

vyhodnotenie
medzinárodného kola 14. ročníka

Žilina, 11. jún 2013

"AKO SOM SA (NE)BÁL,
AKO SOM SA (NE)BÁLA"

Organizátori súťaže

Krajská knižnica v Žiline

Książnica Beskidzka Bielsko-Biala

Městská knihovna ve Frýdku-Místku

Koľko bolo detí a prác/knÍh?

Česko

Počet knÍh 58 počet detÍ 66

Poľsko

Počet knÍh 76 počet detÍ 93

Slovensko

Počet knÍh 85 počet detÍ 117

SPOLU

POČET KNÍH 219

POČET DETÍ 276

Porota medzinárodného kola

Stanislav Lajda, akademický maliar

Katarína Mikolášová, spisovateľka

Janka Zurovacová, knihovníčka

Toňa Revajová, spisovateľka

...aj takto pracovala porota

Pamätáte si témy minulých kôl?

DOBRODRUŽNÉ
CESTY –
K veľkým oblakom
Magalhaesa

Môj
NAJVÄČŠÍ
POKLAD

ROZPRÁVKY
pre
bračeka
a sestričku

VESMÍR

PRIATEĽSTVO

PRÍBEHY
ŠKOLSKEJ
TAŠKY

EKO PRÍBEHY

RODINA

O ČOM
SNÍVAJÚ
HRAČKY

BÁSNE

ZVIERATKÁ

a čoho sa deti najviac boja?

pavúky

tma

nepochopenie

zubár

strata rodičov

les

pivnica

1. kategória

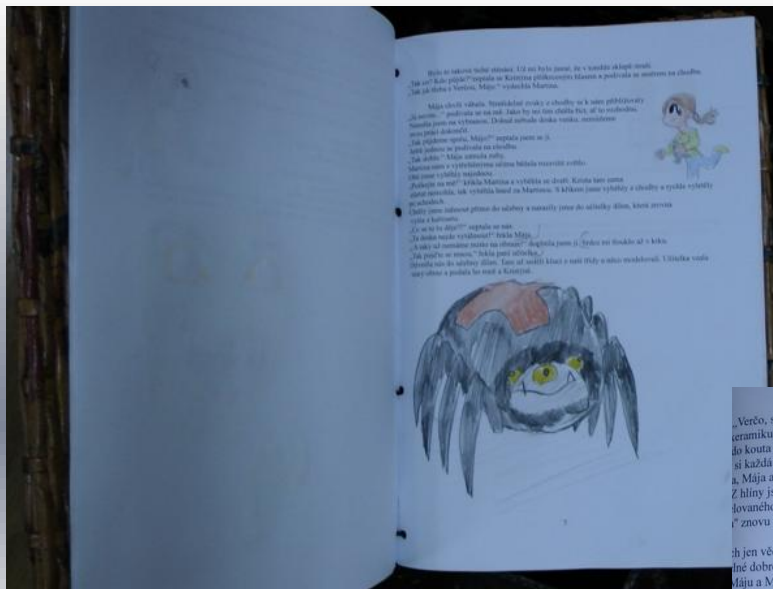
deti do 12 rokov

3. miesto

V e r o n i k a
D z i e r g a s o v á
T a j e m n ý s k l e p

/Česká republika/

„Verčó, sedíš se mnou?“ zeptala se mě Marie. Zrovna máme dílny, ale většinou tam děláme keramiku. Kýšla jsem na souhlas a učitelka nás pustila do učebny. Svoji tašku jsem hodila do kouta a sedla si mezi Martinu a Marii. Na stole byl nachystaný kus kvádru hlíny, ze kterého odtrhla kousek. Kluci v druhé místnosti řezali dřevo, takže jsme tu byly jen já, Maja a Martů.

Z hlíny jsme tvořily všechno možné. „Podívejte, to je Kevin!“ Nad hlavu jsem vyzvedl roztančeného holuba a nenapadlo mě pokřtít ho jinak než Kevin. Všechny se tomu zasmály a znovu splácala do kuličky a začala.

„Jen věděla, jaké dobrodružství nás čeká...“ řekla Maja. „Jáju a Martů si pani učitelka přišla do kabinetu. Neslyšela jsem, jak říkala, ale potřebovala, aby se posadila u druhého stupně.“

„Námí!“ máchla na mě rukou Martina, když už byly na odchodu. Chvilí jsem váhala, přemýšlela, ale když tam budou i holky, tak se nemám čeho bát. Zvedla jsem se ze židle a běžela jsem za sebou zavřely dveře, rozběhla se za námi Kristýna. Učebna dílen je velká, takže jsme neběžely dlouho. Zastavily jsme se, až se před námi vynořil dech beroucí z kterého se ozývalo všelijaké hučení, chrastění a splachování WC. Kristýna nahlas polkla. Nečekala jsem, že sklep bude tak strašidelný. Každá čekala, která jako první sejít dolů po schodech. „Jdeme?“ řekla jako první Martina a sešla po dvou prvních schodech. Ale hned se zastavila. Společně jsme pomalu sestupovaly dolů.

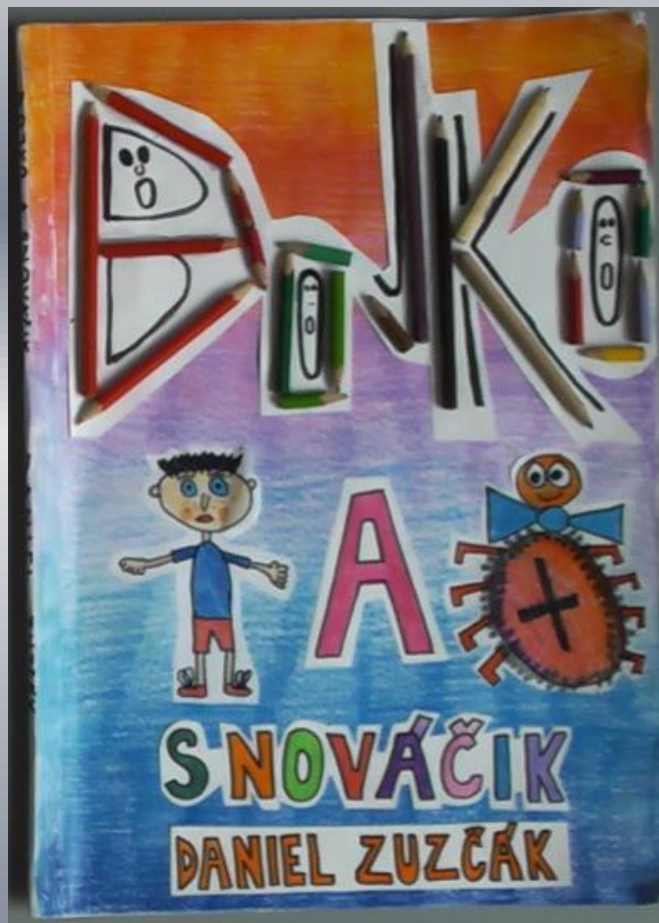

2. miesto

Daniel Zuzčák

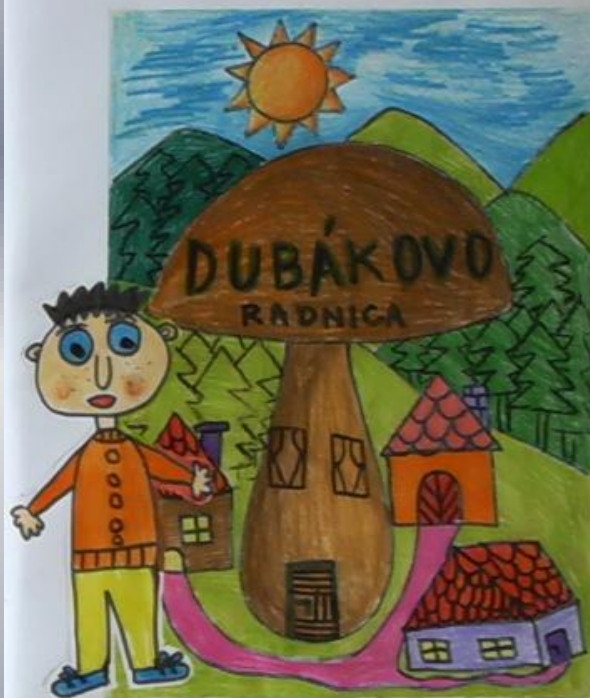
B o j k o a S n o v á č i k

/Slovensko/

Bojko

Kde bolo, tam bolo, v malej dedine Dubákovce, kde sa ľudia z ľúby vracali vždy a plesom vracali deti. Dubákovci sa vždy šli na výlet. Boli to deti, ktorí boli z dediny z dediny, ktorí boli z dediny, ktorí boli z dediny. Keď ich zdedil, vracal, plesal, šiel, šiel, šiel a plesal tam v dedine v dedine a dedine.

1. miasto

Zuzanna Ochodek

D r z e w o o d v a g i

/Połsko/

2. kategória

deti do 16 rokov

3. miesto

Terézia Knapcová

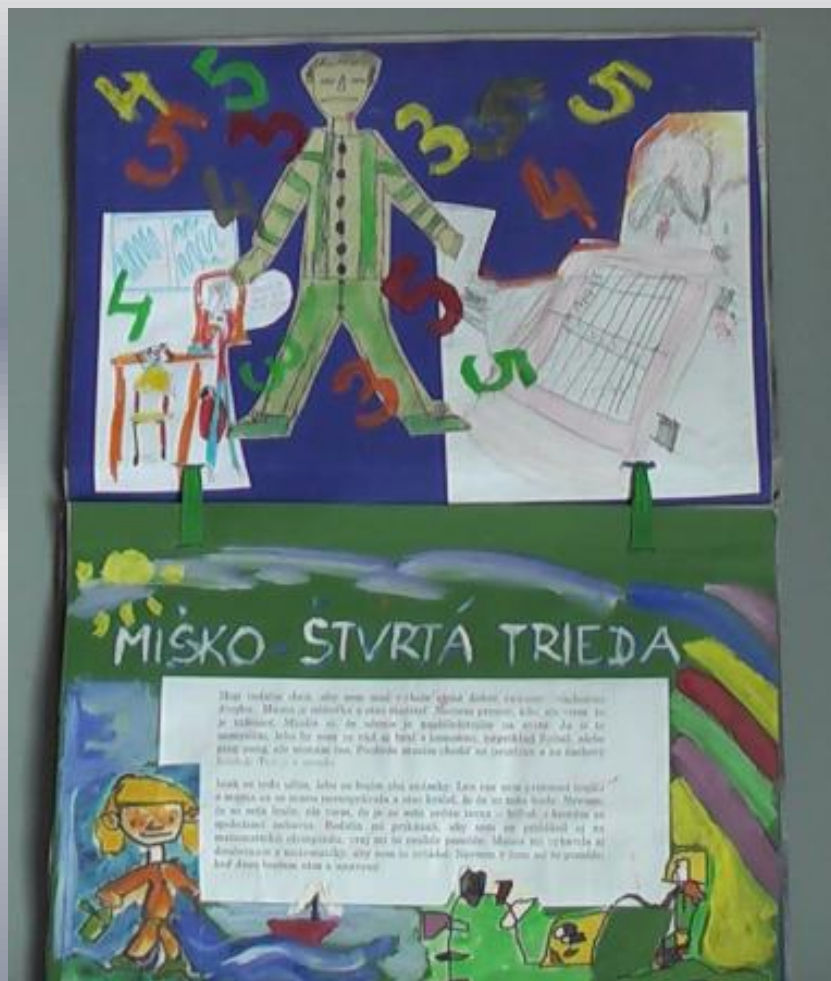
D e t i z n á š h o p a n e l á k u

/Slovensko/

Deti z nášho paneláku

Tereza Knapcová

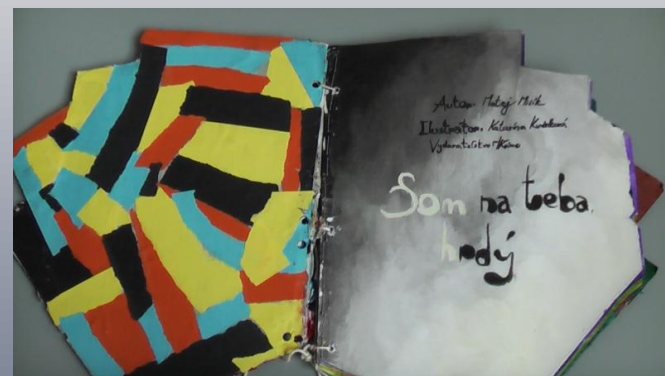

2. miesto

Som na teba hrdý

Matej Mičík
Katarína Kudelková

/Slovensko/

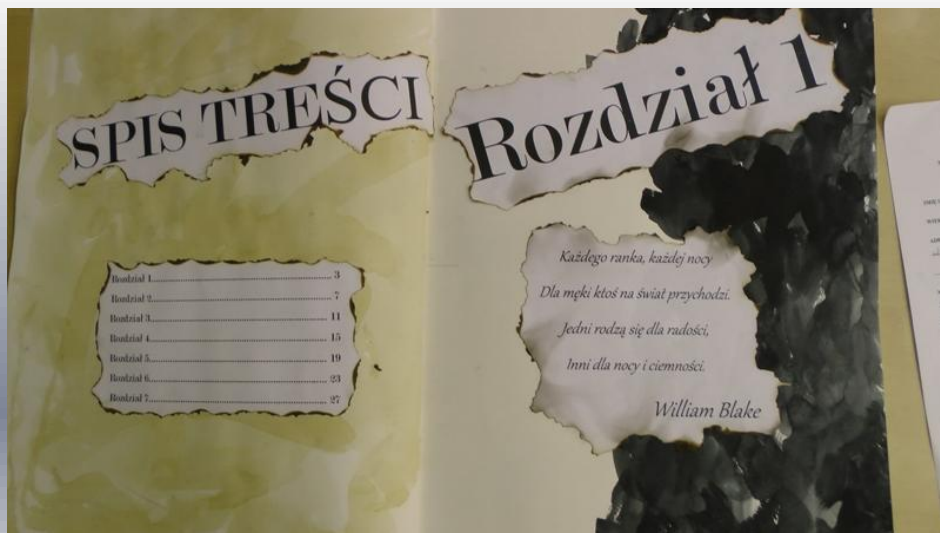
1. miasto

**Przemysław Babiec
– Monika Magiera**

Po drugiej stronie

/Pol'sko/

Cena za literárne stvárnienie

Ako som sa (ne)bál povedať MILUJEM ŤA

Matúš Ján Capko

/Slovensko/

Ako
som sa
(ne)bál povedať
MILUJEM ŤA

Matúš J. Capko

Gymnázium Jozefa Lettricha,
Martin

Cena za originálnu väzbu

Každý den o krok dál strachu

Nikola Literáková

/Česká republika/

3. kategória

**deti a mládež zo špeciálnych škôl a so
zdravotným znevýhodnením**

3. miesto

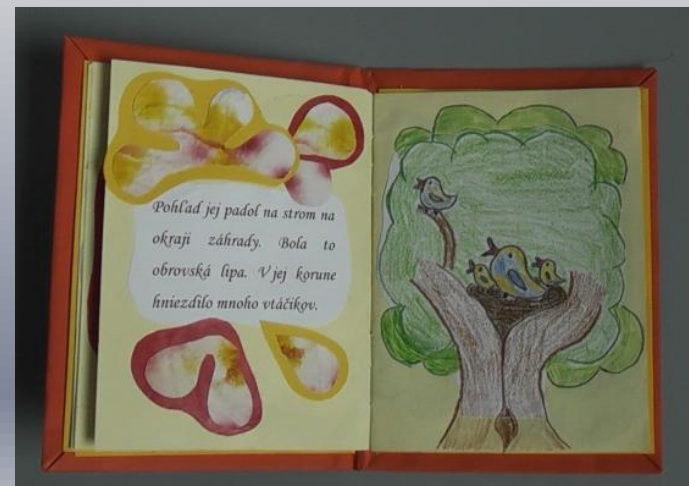
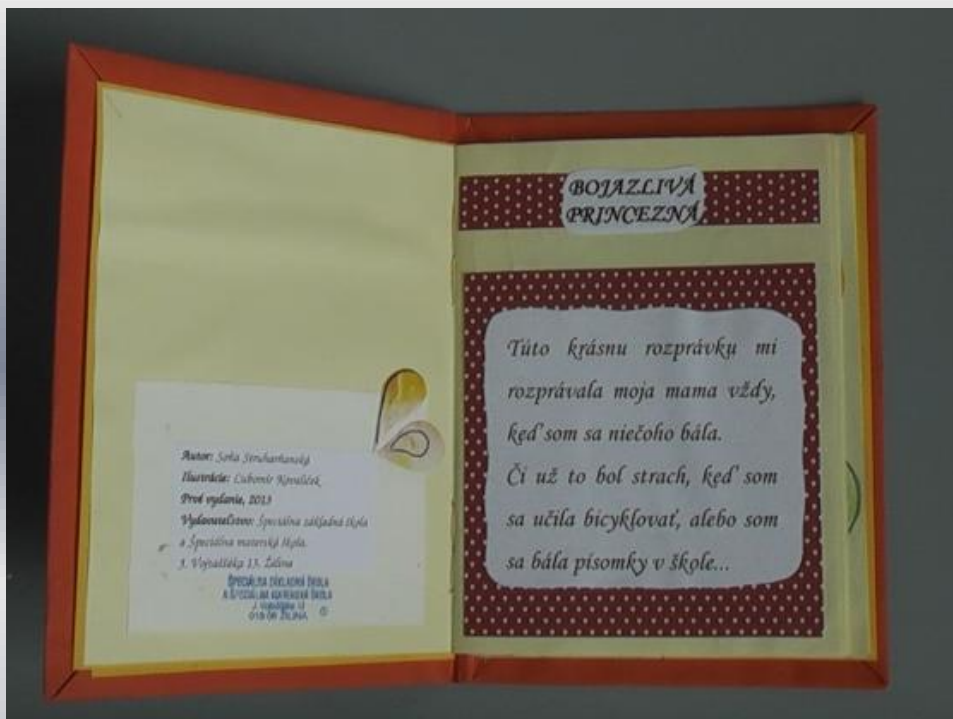
Soňa Struharňanská
Ľubomír Kovalíček

B o j a z l i v á p r i n c e z n á

/Slovensko/

Bojazlivá
princezná

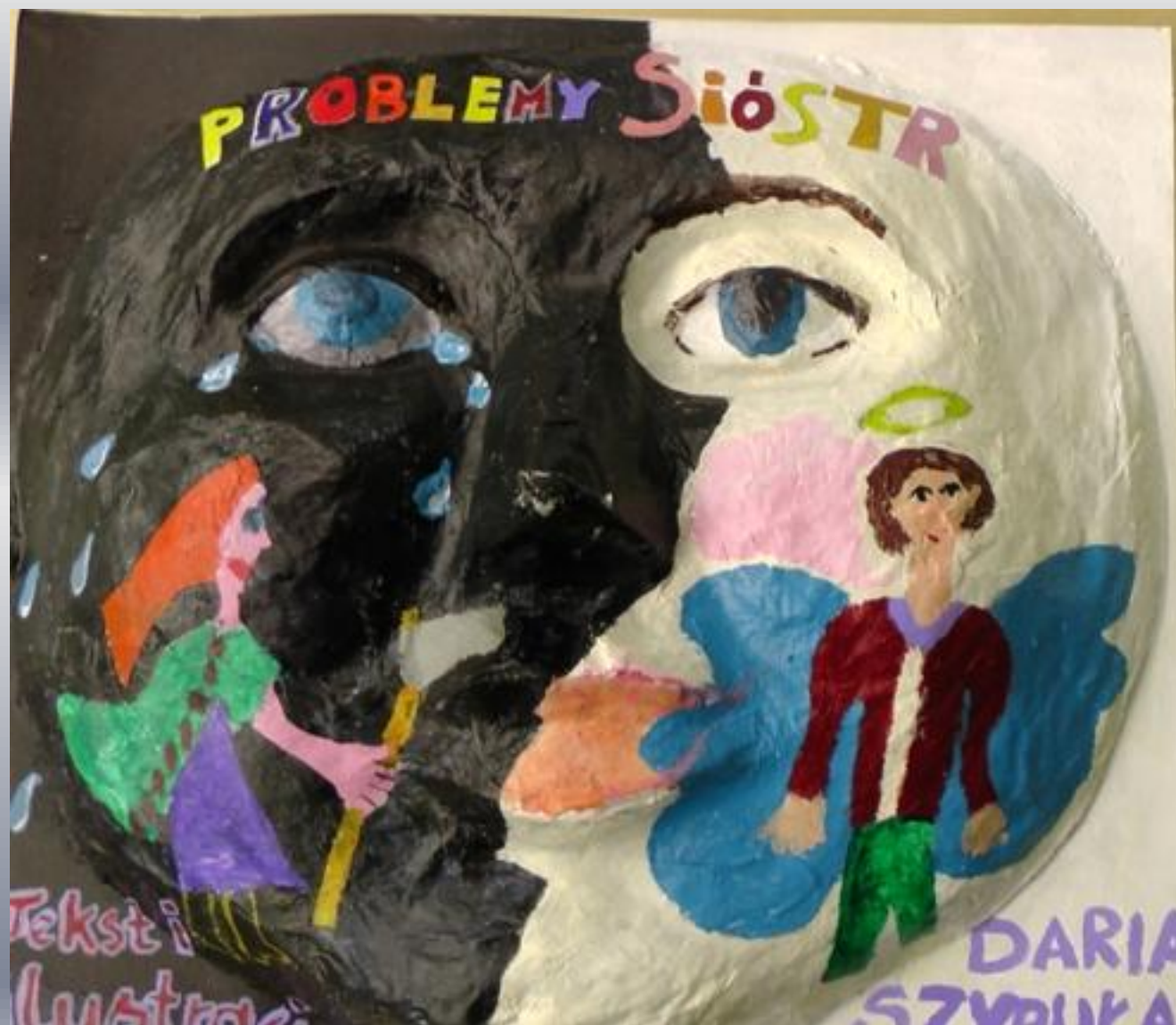

2. miasto

Daria Szypuka

P r o b l e m y s i ó s t r

/Połsko/

1. miasto

Daria Borakowska

(N i e) B o j e s i e

/Pol'sko/

(NIE)
BOJĘ SIĘ

Daria Borakowska

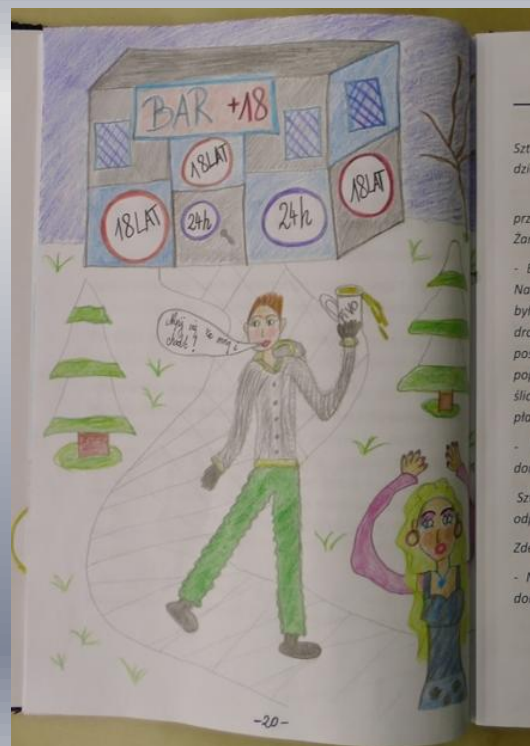
A czy ja kiedyś przestanę bać się gestów, mimiki i krytyki ze strony innych ludzi??? Czy kiedyś powiem szczerze, że już się (nie) boję? Mam nadzieję, że moje opowiadania pomogą mi zwalczyć lęk, z którym żyję od lat.

Dnia 7 czerwca 2012 roku nadszedł upragniony dzień w życiu całej rodziny Kłows. Mama pani Szepter opuściła szpital. Czula się naprawdę rewelacyjnie. Nic jej nie dolegało. Normalnie jadła, chodziła i mówiła. Szepterka przyjechała do szpitala o godzinie jedenastej, aby pomóc mamie w pakowaniu rzeczy i wrócić z nią bezpiecznie do domu.

Potem pani Szepter poszła na oddział, powitała pielęgniarkę i z radością oznajmiła kobiecie, że właśnie dzisiaj jej matka opuszcza szpital. Później weszła na salę chorych. Widząc, że matka już kończy się pakować, powitała ją:

- Witaj kochana córeczko! Nie musisz mi pomagać. Czuje się tak świetnie, że radzę sobie dobrze sama.- powitała córeczkę uradowana mamusia.

- To wspaniale, że już się lepiej czujesz. Myślę, że wkrótce znów będziesz mogła bawić się z moimi dziećmi. - ucieszyła się córeczka.

Sztej
dzien
przy
Zane
- Ba
Nag
było
drog
posk
popł
ślicz
plak
- M
dom
Szte
odpo
Zder
- Ni
dom

VEL'A ŠŤASTIA
v nasledujúcom ročníku
sút'aže!!